

[Socialministeren]

te arbejdet med en rapport om, hvad der ske-
te i handicapåret. Men handicapproblemerne
kan ikke løses i 1981, og det må være en
fortsat forpligtelse for alle ansvarlige at ar-
bejde videre med disse spørgsmål i årene,
som kommer. Måske kan nogle af de lokale
komiteer, som oprettes, vise sig at være nyt-
tige instrumenter, også når 1981 er ovre.

Fra centralt hold vil vore anstrengelser i
handicapåret gå i retning af at give oplys-
ning om handicapproblemer og inspirere
myndigheder, foreninger og enkeltpersoner
til hver inden for deres område at medvirke
til en klargørelse af de problemer, som per-
soner med handicap har.

Jeg har nævnt, at jeg har opfordret flere af
mine ministerkolleger til inden for deres om-
råder at se på handicapproblemer. Det er
traditionelt at tænke på socialministeriets
arbejdsområde, når ordet handicap nævnes.
Det er rigtigt, at mange væsentlige problemer
for personer med handicap har relation til
socialministeriet, men problemsættet er langt
bredere. Jeg har rettet henvendelse til de mi-
nisterier, som helt oplagt bør være meget op-
mærksomme på dette område, men jeg kun-
ne for den sags skyld godt have bedt alle
ministrene om at nedsætte særlige udvalg om
handicap. Jeg tør ikke nævne noget ministe-
rium, som ikke vil møde den slags proble-
mer, og jeg tror, at oplysning om disse pro-
blemer, som handicapåret giver god anled-
ning til, vil føre til større opmærksomhed om
sagen.

Til slut vil jeg udtrykke et håb om, at FNs
handicapår også vil få betydning for de lan-
de, u-landene, hvor handicapproblemerne er
så store, at de formentlig slet ikke kan opfat-
tes af en almindelig borger her i landet. FNs
generalforsamling har henstillet, at FNs ge-
neralsekretær appellerer til de rige lande om
at forøge deres økonomiske og tekniske bi-
stand til gavn for handicappede i de fattige
lande, og som jeg har nævnt, er udenrigs-
ministeren opmærksom på handicapproblemer-
ne i forbindelse med Danmarks bistand til
u-landene.

Forholdene for personer med handicap
her i landet vil altid være aktuelle, i handi-
capåret og i årene, som kommer. Mangel på
service bør aldrig forsvares med, at danske
med handicap er velstillede sammenlignet
med handicappede i de fleste andre lande.
Alligevel må der i forbindelse med et inter-

nationalt år som handicapåret være en for-
pligtelse for os i de rige lande til ikke blot at
tænke medlidende på de mange handicappede,
hvoraf størstedelen ingen form for service
eller hjælp modtager, men også til at yde en i
egentligste forstand kontant hjælp. Jeg ved,
at man i handicapårets informationsudvalg
er i besiddelse af et stort informationsmateri-
ale om handicappede i u-landene, og jeg vil
anmode udvalget om i løbet af året at foran-
ledige, at der til medierne, til lokale grupper
og til særligt interesserede bliver givet oplys-
ninger om den del af det internationale handi-
capårs problematik, ikke for at tilsløre eller
glemme vore nationale problemer, men for at
vi dog med hensyn til informationer kan leve
op til den forpligtelse, som deltagelsen i et
internationalt år må indebære.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg skal allerede nu meddele, at det er
hensigten at holde pause fra kl. ca. 12 til ca.
13.30.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne sige tak til socialministeren
for den meget præcise redegørelse og det me-
get præcise svar, der er givet på det spørgs-
mål, der rent konkret er stillet. Og så vil jeg
samtidig sige, at jeg er meget skuffet over de
bemærkninger, som hr. Brixtofte gjorde, for
de tyder jo på, at denne debat skal bruges til
fornyset diskussion om ting, som har været
diskuteret meget længe og meget grundigt i
forbindelse med forskellige konkrete lovfor-
slag her i tinget. Jeg vil blot sige dette som
indledning til denne debat, for det tyder på,
at den skal bruges til noget helt andet end
det, der tilsyneladende var formålet.

Brixtofte (V):

Jeg vil gerne takke for socialministerens
redegørelse. Socialministeren siger i sin rede-
gørelse, at handicapproblemer vedrører langt
flere ministerier end socialministeriet. Det er
forespørgerne enige i og har derfor også ret-
tet forespørgslen til statsministeren. Socialmi-
nisteren siger endvidere, at det er rigtigt, at
mange væsentlige problemer for personer
med handicap har relation til socialministerie-
t. Det er forespørgerne også enige i. Derfor
er det forbavsende, at redegørelsen ikke in-
deholder ét ord om de problemer, som ligger